

SURIA

SEMENARIO DE INFORMACION LOCAL

Edita: Red Catalana de Prensa de F.E.T. y de las J.O.N.S. (Depósito Legal: B.- 1266-60)
Redacción: Biblioteca Popular - Admón.: C. Solesio, 38 - Imprenta: Gráf. Perramón. Manresa

Año XV - II Epoca - Núm. 775

Suria, día 17 de Sepbre. de 1966

Precio: 2 ptas.

Poeta Perarnau: Súrria amb vós ara i sempre

Demà serà un dia gran per la nostra vila, perquè quan un poble sap recordar-se i homenatjar als seus fills il·lustres, demostra la seva pròpia grandesa i al homenatjar-los a ells no fa altra cosa que homenatjar-se ell mateix.

A Súrria, tots sabem qui és en Salvador Perarnau, el poeta de "càl Cabo" del qual molts anys enrera en parlaven els nostres pares amb un to irònic perquè no comprenien pas massa que vol dir ser poeta i la transcendència d'ésser-ho.

Per ells, persones que vivien en un poble pobre, arran de terra, treballant de sol a sol aquestes terres resseques, això de dedicar-se a la Poesia no els cabia a la pensa. Per això se'n reien.

Com ningú és profeta a casa seva, en Perarnau va marxar molt petit de Súrria, per anar-se'n a Vic i temps després a Manresa i Barcelona on ha portat una vida que si la sabessin, espantaria a molts que de la vida no en coneixen res.

Però ell anava "granant" la seva personalitat a còpia de patir la vida, tal com ens diu en Agustí Esclassans en el pròleg del llibre del nostre poeta "Caps de Brot".

I aquell poeta "grillat", ha coronat l'obra de la seva vida, amb els llaurers immarcescibles de "Mestre en Gai Saber", honor reservat a pocs escollits de les muses catalanes.

En Salvador Perarnau, és un gran poeta, però a més a més, és un gran home. Tot un caràcter.

Un arbre dret, tot teia, que ha fet la seva vida sense deixar-se influenciar per cants de sirena que l'haurien apartat del seu autèntic camí.

Fanàtic de la llibertat, ha estat un home obert a totes les idees, sempre que aquestes hagin servit un ideal que està per damunt de les mesquineses i interessos humans.

Mestre en Humanitats, poeta nat, avui en Perarnau pot convertir-ho tot en Poesia.

Certament, ell ha granat i ha esdevingut un savi.

Súrria, sent la gran alegria de recordar-se d'ell i en aquest dia memorable per nosaltres, diu: poeta Perarnau, Súrria amb vós ara i sempre. — ULISES

Nota de Juventudes Musicales de Suria

Después de un justificado letargo, fruto de unas obligadas vacaciones y toda vez que, nuevamente, va normalizándose nuestra vida cotidiana, "Juventudes Musicales de Suria", inquietos siempre en sus entrañas y con ánimos más que renovados y esperanzadores por la experiencia adquirida durante el pasado año de actividad, del cual no podemos vivir más que de buenos y entrañables recuerdos, empezamos a añorar ya aquel acicate musical que tan vivamente llenaba un vacío adolecido.

Es por esto que, después de empezar nuevamente a gestionar y concretar fechas, podemos adelantar, con satisfacción, que la temporada de conciertos mensuales empezará D. M., a partir de este mes en curso, y, probablemente, la noche del sábado, día 24, fiesta de la Merced, con un recital del laureado violinista Gonçal Comellas acompañado del pianista, por todos ya conocido, Angel Soler, en el que nos ofrecerán un repertorio

lleno de virtuosismo donde sobresale la interpretación de la Sonata en La menor: Kreutzer, de Beethoven, pieza ésta que, el mero hecho de formar en un repertorio, calibra del todo la valoración de su intérprete.

Y ahora, amigos socios, un ruego. Necesitamos más que nunca vuestro apoyo, vuestro apoyo. (Pasa a la página siguiente)

España, en cabeza del turismo mundial

El turismo es ya algo sustancial para la vida española. y no sólo por sus positivos rendimientos económicos, sino porque España es hoy el puerto más seguro al que pueden arribar los viajeros de otros países, y el único que pueden surcar en las altas horas de la noche con una tranquilidad absoluta, en la confianza plena de que ningún peligro les acecha; quizá esto será difícil de comprender "desde dentro", pero es suficiente para lograrlo con que echen una ojeada a las páginas de los sucesos que se producen habitualmente en otros países.

Y cada día vienen más. En el primer semestre del año en curso entraron en nuestro país 5.694.347 visitantes, con un aumento del 17 por ciento sobre la cifra alcanzada en 1965 en el mismo periodo de tiempo. Siempre hemos dicho que lo difícil no es llegar a un punto, sino mantenerse en él. Y esto es válido para el mayor fenómeno social de nuestra época. Lo trascendente no es haber superado los diez millones anuales de turistas, sino conservar para siempre esa masa que, por

Suria rinde homenaje a su poeta

Nos encontramos hoy en la necesidad, al perseguir esta glosa en honor de un suriense galardonado con una de las más altas distinciones literarias, de agudizar nuestra expresión en forma tal que tenga la virtud de recoger en toda su extensión la complacencia que Suria siente al dedicar la jornada de este domingo 18 de septiembre de 1966 a rendir cumplido homenaje popular a uno de sus más ilustres hijos.

El nombre de don Salvador Perarnau Canal, figura desde el 18 de octubre de 1965, en que en los Juegos Florales de la Sorbona de París, fue proclamado "MESTRE EN GAI SABER", en la galería de poetas laureados, en el mismo cuadro de honor donde figuran inscritos en letras de oro los nombres de Verdguer, Maragall, Guimerà y otros cuya relación no es excesivamente numérica, pero que no creemos necesaria repetir en nuestro comentario de hoy cuando en ediciones anteriores del semanario ya fue insertada en sus columnas.

No es pedantería ni inmodestia decir que hasta la fecha ningún suriense, ningún compatriota nuestro, había pisado tan alto, había llegado a tan altas cimas de la fama en el mundo de las Bellas Artes ni en ningún otro campo.

No es pedantería ni inmodestia afirmar que sus éxitos como poeta, su laureado título de "Mestre en Gai Saber", honrarán a Suria y nuestra villa se constituirá en heredera de su gloria.

Porque nos consta y sabemos que toda su gloria y sus méritos los ofrece a Suria como un legado: "Ets mare meva i ho tinc tot de tu...", nos dice en uno de sus más vibrantes poemas.

Y si el poeta don Salvador Perarnau se honra en compartir su gloria con la de su villa natal —casi en romántica analogía con el Caballero de la Mancha— justo es que los surienses no le defraudemos en el reconocimiento de su generosidad y le correspondamos gentilmente en sus afectos.

Afectos limpios purificados en el crisol de los años y la dedicación poética.

Que las riquezas como torres babilónicas pueden venir a la nada y no quedar de ellas ni el recuerdo, pero el tesoro espiritual, la lira poética, por espirituales no mueren, como lo terreno, sino que viven porque son entraña de la vida misma.

Y es con estos sentimientos de agradecimiento a su legado y de correspondencia a sus amores que Suria ofrece llena de sinceridad y cariño este homenaje.

Reciba pues públicamente el maestro de poetas don Salvador Perarnau el testimonio de estos sentimientos.

Una pinzellada més...

Perquè el palau de nostra Mare, sigui encara molt més digne del que és.

Perquè sabem que el nostre esforç no serà estèril, ja que sempre retrobarem en nostra llar aquella pau i aquell amor, que el món ingràt ens nega.

SURIENS:

La gran jornada de la nostra ofrena a la Reina d'aquell cim s'apropa.

No esperem més a fer-li ofrena de nostre òbol generós.

Santa Maria del Roser confia una vegada més amb tots vosaltres.

Puix els vostres goigs refila
nostre cor com un ocell.
Beneïu la nostra vila
des del cim del Poble Vell.

HOMENATGE

que la Vila de Súrria dedica al seu poeta, Mestre en Gai Saber SALVADOR PERARNAU I CANAL

18 de Septiembre de 1966

Mati, a les 10: Concentració d'Autoritats i públic a l'Ajuntament, des del qual sortirà la Comitiva acompanyada dels Gegants i Fadrinets del Poble Vell, vers l'Església Arxiprestal.

A les 10'30: SOLEMNE OFICI.

A les 11'30: Sortida de la vila per a dirigir-se a la Colònia Fusteret. En dit lloc, en la casa on nasqué el poeta, descobriment d'una placa per les Autoritats locals.

A les 12'30: FESTA LITERARIA en el Saló del Cine Ideal, en honor del poeta.

Tarda, a les 2: DINAR D'HOMENATGE en el Saló Rosa, del Restaurant Guilà.

RINCON DEL LIBRO

Con motivo del homenaje que Suria tributa a su poeta Salvador Perarnau Canal, el rincón del libro está dedicado a las obras de dicho poeta que hay en la Biblioteca Popular.

También ofrece una selección de libros para conocer el origen y desarrollo de los Juegos Florales y la vida y obra de otros "Mestres en Gai Saber".

Obras de Salvador Perarnau

- Cants a la vida (1918).
- Ritmes sentimentals (1925).
- La rel (1929).
- Cuques de llum (1930).
- Infants i fruites (prosa).
- Amb l'infinit a les mans (1936).
- El senyor pèsol i altres plantes (1937).
- Ales humanes (1938).
- Felicitaciones de Nadal (1948).
- Caps de brot (1966).

Entrevista con el autor en Semanario "SURIA" número 673 correspondiente al 5 de septiembre de 1964.

Obras generales

M. García. Historia sumaria de la Literatura Catalana.
J. Miracle. La Restauració dels Jocs Florals.

Mestres en Gai Saber

(Selección)

SU OBRA

- 1877. A. Guimerá.
- 1880. J. Verdaguer. La Atlántida.
- 1902. M. Costa y Llobera. Antología Poética.
- 1904. J. Maragall. Poesies.
- 1908. A. Mestres. Idilis.
- 1909. J. Alcover. Poemes bíblicos.
- 1909. J. Maria Guasch. Pirinenques.
- 1910. J. Carner. Antología poética.
- 1931. J. Maria de Sagarra. El comte Arnau. Poema de Nadal. Cançons de rem i de vela.

SU VIDA

- J. Miracle. Verdaguer amb la lira i el calze.
- J. Torrent. Jacint Verdaguer.
- J. Maria Corredor. Joan Maragall.
- J. Pla. Homenots 1.ª sèrie
- J. Carner.
- J. Maria de Sagarra. Memòries.

ORACIO

Vós que no sé on sou i us veig en tot,
en el riure de tota cosa bella,
en la rosa que riu al cap del brot
i en la més alta i més clara estrella,

en la cuca de llum vora el camí
i en l'olor fresca de la sajolida
i us sento dintre mí
que em doneu forces per a seguir la vida.

Vós que més d'una volta us he negat
quan més intensament potser us buscava
la meva negació no era pecat;
ho sé per aquell neguit que em tormentava,

perquè us volia trobar «no sé com»
potser, «corporalment», de cara a cara,
potser «sense cap nom»
només amb el joíós semblant de Pare,

i us he cridat i no he tingut resposta,
i l'home es atrevit i us vol sentir,
perquè us necessita per pujar la costa,
perquè fa por la costa sense fi.

Fa una mica de por cada revolt,
fan por les ombres dels bacs en la ruta,
fa por anar sol
en sentir la remor més diminuta.

I hom no sap com i s'adona que prega
sense ni un mot, endins..., endins...
una oració que sembla que gemega
l'ombra dels camins.

I jo diria
que sant Francesc d'Assis
quan deia «germà llop», també sentia
aquesta por que fa sentir indecís.

Però, tant se val! M'he sentit sempre humà
i àdhuc valent dintre ma petitesa
perquè en el fons del més enllà
sempre he vist bellugar una llàntia encesa,

i he estat sempre sincer, de bona fe,
i he posat l'ànima en la meua paraula
i l'he abrandada amb el meu alè
i he compartit el goig i el pa damunt la taula,

i he suportat angoixes i entrebancs
i males arts que els homes necessiten
i he vist baralles de negres i blancs,
car les colors encara ens delimiten.

Però cada dia hom se sent més feixuc
i el camí es més estret i hom tambaleja.
Potser és el pes de tants pecats que duc,
car tot el que és Bell m'ha fet enveja.

Però, si el fons del Bell sou Vós,
era el desig de Vós que jo sentia,
car si en el fons de Vós, el Bell no hi fos,
el fons del Bell i de Vós, què seria?

Misteri impenetrable de la vida,
d'aquesta vida que és un llarg camí,
per on a cada pas un hom ens crida,
amb un nom que ningú no sap el que vol dir.

I miro i veig que a l'entorn meu tot passa,
tot mor, tot es consum, tot va a la fi
i gairebé no gosso alçar la passa
en veure el poc que em resta de camí.

Tinc por que l'últim tros sigui el més llarg
i el més difícil de la vida.
Si contra el dolç, hi ha l'agre, l'aspre i l'amarg
la vida és, tanmateix, ben mal partida.

Jo no sé pas, Senyor, si això es pecat,
però, quan veig fronts estrets i esquifits
—algun d'ells coronat—
i amb pa per una eternitat

no crec que sigueu Vós que l'ha distribuït.

Sembla, però, que això no és per tothom:
hi ha qui té la vida tota mel,
que del mínim neguit no en sap ni el nom
i encara espera la glòria del cel.

Veieu, Senyor, com us he anat buscant?
A dintre meu bé prou que us hi sabia
com una font que quan finia el cant
en un nou doll el cant em revenia.

I ara us voldria demanar quelcom;
però em trobo amb les pregàries rovellades.
Millor! Així no ho faré «com tothom».
Us han pregat, «com tothom» tantes vegades!

Senyor, ja sé que ha de venir la mort
i he de deixar per sempre més les coses.
Torneu a oblit aquest record
i feu-me fort.

Feu que en mi hi hagi tremolor de roses
en l'hora santa de l'amor, i, si
voleu donar-me benaventurança
pel paquet que us he sabut servir,
deixeu que resti sempre més ací,
que el món no em cansa.

M'heu fet conscient de tota cosa bella;
m'heu dat amor fins a defalliment;
sóc benajat de tanta meravella
que es mou davant mos ulls a tot moment.
Deixeu-me-la fruit eternament.

Si tinc dolor, fins el dolor em plau.
Estimo el món amb cinc sentits carnals
i en tot hi trobo un benestar suau.
Oh, si fos immortal entre els mortals!

Feu, oh Senyor, que el meu desig fulguri
i que no pensi mai en més enllà,
i quan mon cos apesarat s'aturi
un nou camí torneu-li a assenyalar.
Oh, si la fi fos el començament
del viure en aquest món, eternament!

SALVADOR PERARNAU

«Viola d'Or» de Peris 1965.

Sus encargos serán debidamente
atendidos confiándolos en

PANADERIA Y PASTELERIA

J. PRAT

PASTA SECA Y PARA EL TE
TRUFAS HELADAS

CENTROS DE TODAS CLASES
PASTEL DE CUMPLEAÑOS
PASTEL DE BODAS

G. Solesio, 17

Teléfono 52

SURIA

Pintura Decorativa

El Arte en la Limpieza

Pinturas Naturales y Sintéticas

SOLIVA - PINTOR

Plaza José Antonio, 4

SURIA

Instalaciones **FERRER**

Primero en ventas porque es

Superior al mejor!

TODO PROGRAMA

Con **UHF**

Distribuidor: **CASA AGUT**

Teléf. 118

TAXIS

Vda. **COROMINAS**

Pedro Requena

Poniente, 2

SURIA

Teléfono 97